

MISNE NAKANE

RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN

Od 18. svibnja do 24. svibnja 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
18.05.	Sv. Ivan I., papa Ponedjeljak	07:30 18:00	+Felicitas i Johanes Delmestri-Bergh - ob. Topolovac
19.05.	Urban, Teofil Utorak	07:30 18:00	+ nema nakane -Vladimir i Mira Horvatić
20.05.	Bernardin, Lidija Srijeda	07:30 18:00	+ Jana i Ivan Basar - nema nakane
21.05.	Kristofor, Timotej Četvrtak	07:30 18:00	+Mariana i Herbert Delmestri-Vinkler -Vlado, Ivan i Jela Grbin; Ančica, Nikola i Tatjana i ob. Jurković; Drago i Ana Ratković
22.05.	Rita iz Cascie Petak	07:30 18:00	+Ivica Mihelić, Marija i Ivan Gradinski - Željko Marić; Anđa Relja, Marica Krajina; Nikola i Ljuba Novosel, Jela i Drago Nemanić
23.05.	Deziderije, Željko Subota	07:30 11:00 18:00	+ Ivan, Nikola, Luka i Marko Maras - krštenje: Borna Briševac vjenčanje: Maljevac-Mirić
24.05.	Pedesetnica - Duhovi Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ Dragica, Marko, Petar i Dragutin Fanjak; Zdenko Testen - župna sveta misa - Miroslav i Milan Ornik i Tomo Frketić

- Za čišćenje i pospremanje, pomoć starijim osobama - jedna gospođa traži posao nazvati na mobitel 0998425338. Unaprijed se zahvaljujem.
- *Ženidbeni navještaj u župi prebivališta:* **Dario Škarica**, sin Marina i Mirjane r. Bauer, komercijalist, M.Marulića 5b, župa Novi Centar i **Željka Belanek**, kći Željka i Biserke r. Prašin, ugostitelj, Jaškovo 72, župa Mahično. Žele se vjenčati **20. lipnja 2015.** u Mahičnom.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

SEDMA VAZMENA NEDJELJA - 17.05.2015.
- GODINA II., BR. 38

"Neka i oni budu jedno kao i mi."

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Isus podiže oči k nebu i pomoli se: »*Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedni kao i mi. Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štiti ih te nijedan od njih ne propadne osim sina propasti, da se Pismo ispuni. A sad k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju puninu moje radosti u sebi. Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zmrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina. Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini.*«

Riječ Gospodnja. **(Iv 17, 11b-19)**

Misli za današnje evanđelje

Jesmo li povjerovali Božjoj ljubavi?

"Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina i ne zaboravi dobročinstva njegova!" (Ps 103,2), potiče nas prijevni psalam današnjega bogoslužja na zahvalnost, toliki su Božji darovi koje smo primili. Najveći je dar što nam je dao svoga Duha, kako napisao Ivan u svojoj poslanici. U tome duhu ljubavi, zajedništva i jedinstva želimo danas slaviti Euharistiju. Na propovijedanje apostola, ispunjenih Duhom Božjim, mnogi su povjerovali, od članova prve Crkve do nas danas, i bit će tako do konca svijeta. Sve nas povezuje Božja ljubav kojoj smo povjerovali, povezuje nas međusobno zajedništvo vjere. A ipak, i nakon svih tih darova nismo uvijek ostali vjerni i dosljedni; došlo je do podjela među kršćanima. Danas je podijeljenost Crkve činjenica koja sablažnjava svijet, iako je Isus molimo da svi njegovi sljedbenici ostanu jedinstveni kao što je on povezan sa svojim nebeskim Ocem. Dok zahvaljujemo za Božje darove, ne možemo se ne pokajati što smo se suprostavili Isusovoj želji i molitvi, što smo se zbog svojih slabosti podijelili, što i svojim grijesima unosimo razdor u svoje obitelji, u kršćansku zajednicu, u svijet.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Od Boga smo primili mnoge darove, kako ih koristimo i svjedočimo?
2. Velika razdjeljenost i podjele osjete se u našim obiteljima, župnoj zajednici, drušvu i narodu a da ne govorimo šire. Koliko smo podijeljeni, razoreni iznutra, cijenimo li čovjeka po onomu što vidimo ili ga obilježavamo njegovim podrijetlom, mjestom rođenja, a sebe stavljamo kao jedino dobre, sposobne i ispravne. Gdje nema istine, jasne slike o samome sebi, svoje manjkavosti i frustracije liječimo na drugima. Kako lijepo a zovemo se Kristovim učenicima. Mogu li sebe promijeniti a tek onda drugoga?

SVETAC TIJEDNA

Sveta Rita iz Cascije, djevice, redovnica i mistika

(1370. - 1447.)

Ime svete Rite kao velike čudotvorke veoma je poznato u talijanskoj pučkoj pobožnosti. Samostan Sv. Rite u Casciji izdao je g. 1968. kritičku studiju pod naslovom: Documentazione ritiana antica; I. Il processo del 1626. e la sua letteratura, iz koje možemo crpsti podatke o velikoj svetici, veoma štovanoj u srednjoj Italiji. Svetica se rodila prvih godina pontifikata pape Urbana VI. (oko g. 1381), kad je bilo dokončano avignonsko sužanjstvo papâ, a umrla je 22. svibnja 1447. nakon 40 godina samostanskoga života, od toga 15 godina izvanrednih mističnih milosti, ali i mnogih patnja. Proživjela je jedno od najtežih razdoblja crkvene povijesti, takozvani zapadni raskol. Sveta Rita je bila kćerka roditelja koji dugo nisu imali djece. Želja za porodom njezina je oca i majku nagnala na mnoge molitve pa možemo reći da je bila od Boga izmoljena. Tim više što su joj roditelji tada već bili u poodmakloj dobi. Rodila se u Roccaporeni, kod Cascije, u današnjoj provinciji Perugia.

Izmolivši je od Boga, jednostavni, dobri i bogobojazni roditelji nastojali su svoju kćerku što bolje kršćanski odgojiti. Mala je upijala sve što su joj govorili i u čemu su je poučavali. Inače, život djevojčice bijaše prilično tvrd i težak, kao da je predosjećala da će tako biti i kasnije, pa se za to nastojala pripremiti. Svojim je roditeljima bila savršeno poslušna. Nije poznavala nikakvih izgovaranja ni zanovijetanja. Svaki dan je naporno radila i svoju volju vježbala u raznim žrtvama i odricanjima. Već od malena bijaše sjedinjena s Bogom, osobito u pobožnom razmišljanju o svom Božanskom Spasitelju, koga je žarkim srcem ljubila. U kući je imala kutić, gdje se slobodno i nesmetano predavala svojim molitvama te izljevima ljubavi prema Isusu. Sanjala je o tome kako će postati redovnica i sva se predati Gospodinu. No, to se nije ostvarilo, jer su je obećali kao ženu nekome mladiću iz mjesta. Rita se morala veoma mlada udati, a zaručnik joj je bio sve prije nego dobar čovjek. Po naravi naprasit, brutalan, pa mu Rita postade ne samo žena već i žrtva. Podnoseći njegovu tešku narav, nije se nikada ni riječju potužila, makar mu je kao ropkinja bila u svemu ovisna. Čak je morala pitati za dopuštenje ako je htjela i u crkvu poći. Ona je zlo u njemu nastojala pobijediti dobrim. Nije to išlo brzo, ali malo-pomalo svojom je blagošću i strpljivošću uspjela pobijediti vuka i pripitomiti ga. Njegovu je dušu privela k Bogu pa su neko vrijeme zajedno sretno živjeli u svojoj Roccaporeni.

Svetoj Riti su umrli roditelji i to bijaše za nju udarac, a onda uslijediše drugi udarci, baš kao na starozavjetnoga pravednika Joba. Jedne večeri, kad joj se muž iz Cascije vraćao kući u Roccaporenu, napadne ga neki čovjek i ubije. Htio se osvetiti, ali na tako svirep i neljudski način za jednu uvredu koja mu je prije bila nanesena. Nakon toga udarca u roku od godine dana umrla su joj i oba sinčića. Gospodin je uslišao molitvu majke koja je molila neka ih radije nevine uzme k sebi negoli dopusti da odrastu i onda se osvećuju ubojici svoga oca. Ona je gledala na ljudske uvrede i nepravde očima Evanđelja i zato je bila sposobna nepravdu radije podnijeti nego učiniti, uvredu oprostiti i zaboraviti. Oslobođena na tako bolan način svega onoga što ju je još vezalo uz zemlju, Rita je opet počela razmišljati o svom davnom snu, to jest o ulasku u samostan. Silom prilika morala se odreći svoga zvanja, ali sada ga je opet po

svaku cijenu željela ipak ostvariti. Zato se uputila u obližnju Casciju u augustinski samostan Sv. Magdalene. Bila je odbijena. Redovnice su smatrale da udovica nije prikladna za njihov samostan. Rita je i dalje molila da je prime, ali sve bi uzalud. Rita se tada sa živom vjerom što premješta bregove obratila svojim dragim svecima zaštitnicima: sv. Ivanu Krstitelju, sv. Augustinu i sv. Nikoli iz Tolentina, pa je oni prema jednoj predaji po noći uvedoše u samostan. Došavši u samostan, mnogo je razmatrala o Isusovoj mucu moleći Isusa da i osjetno postane dionicom njegove muke. Bila je uslišana pa je na čelu zadobila ranu, koja ju je podsjećala na Isusovu trnovu krunu, od koje je mnogo trpjela i koja joj više nije zarasla. Činila je druge pokore, osobito post. Zadnjih je godina u patnjama, što ih je strpljivo podnosila, bila posve prikovana uz svoj siromašni ležaj. Od svega ju je 22. svibnja 1447. smrt oslobodila. Narod ju je odmah nakon smrti počeo štovati kao sveticu, još prije nego je Crkva izrekla o njoj svoj neprevrtljivi sud. Svetom ju je proglasio 24. svibnja 1900. tek papa Leon XIII., nazvavši je "dragocjenim biserom Umbrije". U Casciji je u čast njihove svete mističarke podignuto veliko svetište, a pobožnost prema njoj veoma se raširila i po Španjolskoj, Portugalu, Latinskoj Americi, Filipinima, Sjedinjenim Američkim Državama. Po svim tim zemljama svetici su u čast podignute brojne crkve, a njezin se blagdan posvuda svečano slavi. Naročito je zazivaju u bezizlaznim situacijama, teškim neizlječivim bolestima poput raka. Uz to je zazivaju i žene željne djece.

U SVIJET POSLANI

Prihvatiti ljude kakvi jesu. Drugih nema.

K. Adenauer

Kršćani se ne razlikuju od ostalih ljudi ni područjem gdje stanuju, ni jezikom, ni načinom života... U tijelu su, ali ne žive po tijelu. Provode život na zemlji, ali na nebu imaju domovinu. Pokoravaju se izglasanim zakonima, a načinom svoga života nsdvisuju zakone. Ljube sve, a svi ih progone. Preziru ih i osuđuju. Ubijaju ih, a oni oživljavaju. Siromasi su, a obogaćuju mnoge. U svemu oskudijevaju, a svime obiluju... Da kažem jednostavno: što je duša u tijelu, to su kršćani u svijetu.

Iz Poslanice Diogenetu

Oporuka Isusovih sljedbenika

Volio bih kad bi na dan moje smrti netko mogao ispričati da se Martin Luther King trudio živjeti u službi bližnjega. Pa ako hoćete, recite da sam bio glasnik, da sam bio glasnik mira, da sam bio glasnik uravnoteženosti. A ovo vam želim reći: Ako sam nekome u susretu na našem dugom putu mogao pomoći, ako sam nekome mogao ukazati da ide krivim putem, tada moj život nije bio uzaludan. Ako mi uspije izvršiti svoju dužnost, izvršiti je kao kršćanin, ako mi uspije svijetu navijestiti spas, proširiti Radosnu vijest koju nam je Učitelj predao, tada moj život neće biti uzaludan.

Martin Luther King